

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Ewa Polkowska

LKR.410.021.04.2018

Maciej Bando
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki,
Urząd Regulacji Energetyki –
Południowo-Wschodni Oddział Terenowy
z siedzibą w Krakowie,
ul. Juliusza Lea 114,
30-133 Kraków

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/18/086 – Efekty termomodernizacji wielorodzinnych budynków mieszkalnych będących w zasobach spółdzielni mieszkaniowych, realizowanej z udziałem środków publicznych

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Urząd Regulacji Energetyki – Południowo-Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie, ul. Juliusza Lea 114, 30-133 Kraków („Oddział”)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Maciej Bando – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, od 2 czerwca 2014 r., od 13 grudnia 2013 r. do 1 czerwca 2014 r. p.o. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ¹ (akta kontroli str. 2-3)
Zakres przedmiotowy kontroli	Zasadność zmian taryf energii cieplnej
Okres objęty kontrolą	Lata 2014-2018 (do dnia zakończenia czynności kontrolnych) oraz wcześniejsze zdarzenia mające znaczenia dla kontrolowanej działalności.
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust.1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ²
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Krakowie
Kontroler	Małgorzata Korusiewicz, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LKR/194/2018 z 2 października 2018 r. (akta kontroli str. 1)

II. Ocena ogólna kontrolowanej działalności³

OCENA OGÓLNA

W latach 2014-2018 Oddział skutecznie realizował zadania dotyczące zatwierdzania taryf energii cieplnej. Prowadząc postępowania taryfowe analizowano koszty będące podstawą do określenia taryfy w oparciu o sprawozdania finansowe oraz plany rzeczowo-finansowe składane przez przedsiębiorstwa energetyczne. Uwzględniając charakterystykę techniczną przedsiębiorstwa, na podstawie dokumentacji źródłowej wskazującej m.in. na wielkość zamówionej mocy cieplnej, roczną sprzedaż ciepła oraz ilość nośnika ciepła, weryfikowano wykazane przez przedsiębiorstwa planowane dla pierwszego roku obowiązywania taryfy, uzasadnione roczne koszty wykonywania działalności gospodarczej, modernizacji i rozwoju oraz realizacji inwestycji z zakresu ochrony środowiska. Jednocześnie Oddział podejmował stosowne działania, aby zatwierdzana taryfa uwzględniała ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat. Wydawane decyzje w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła posiadały wszystkie elementy wymagane ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego⁴, a zatwierdzone taryfy zawierały ceny i stawki opłat wskazane

¹ Stanowisko Dyrektora Oddziału zajmuje Małgorzata Nowaczek-Zaremba, od 1 maja 2009 r.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 524 ze zm., dalej: „ustawa o NIK”.

³ Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

⁴ Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm., dalej „k.p.a.”.

w § 7 rozporządzeń Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło⁵.

Oddział z założenia traktował postępowania w sprawie zatwierdzenia taryf dla ciepła jako postępowania szczególnie skomplikowane, wymagające pogłębionej analizy i weryfikacji przedstawionego przez przedsiębiorstwo energetyczne materiału dowodowego. W większości przypadków postępowania te prowadzono sprawnie i kończono zatwierdzeniem taryfy przed upływem dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. W dwóch przypadkach, na dziesięć zbadanych spraw, postępowania nie zakończyły się w terminach wskazanych w art. 35 k.p.a. W obu postępowaniach Oddział za każdym razem zawiadamiał stronę o niezatałwieniu sprawy w terminie i podając przyczyny zwłoki wyznaczał nowy termin zakończenia postępowania, co było zgodne z art. 36 § 1 k.p.a.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego kontrolowanej działalności

OBSZAR

Zasadność zmian taryf energii cieplnej

Opis stanu faktycznego

1. Zgodnie z właściwością terytorialną, do zadań Oddziału należało m.in. prowadzenie postępowań w sprawie zatwierdzania taryf dla ciepła przedkładanych przez przedsiębiorstwa energetyczne mające siedzibę na terenie województwa małopolskiego i podkarpackiego.

W związku z przyjętą w Oddziale bezwydziałową⁶ strukturą organizacyjną, ww. postępowaniami w okresie objętym kontrolą zajmowało się bezpośrednio 10 pracowników⁷.

W okresie objętym kontrolą trzy osoby, w tym Dyrektor Oddziału, posiadały upoważnienie do wydawania decyzji w imieniu Prezesa URE⁸.

(akta kontroli str. 7-51)

2. W okresie objętym kontrolą do Oddziału wpłynęło 127 wniosków z województwa małopolskiego, w tym 89 dotyczących zatwierdzenia taryfy dla ciepła i 38 dotyczących zatwierdzenia zmiany taryfy (w tym zmiany np. terminu jej obowiązywania). W wyniku rozpatrzenia 12 wniosków zatwierdzono taryfy, których wzrost był spowodowany m.in. spadkiem mocy zamówionej przez odbiorców.

Żaden wniosek nie został złożony przez spółdzielnię mieszkaniową.

(akta kontroli str. 58-66)

3. W okresie objętym kontrolą Oddział wydał 81 decyzji zatwierdzających taryfy dla ciepła, w tym 29 decyzji zatwierdzających ich wzrost⁹.

(akta kontroli str. 67-70)

⁵ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. (Dz. U. nr 194, poz. 1291 – obowiązujące do 8 listopada 2017 r.) oraz Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 22 września 2017 r. (Dz. U. poz. 1988 – obowiązujące od 9 listopada 2017 r.); dalej: „rozporządzenia taryfowe”.

⁶ Wewnętrzne regulaminy organizacyjne Południowo-Wschodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Krakowie z dnia: 6 grudnia 2011 r., 23 marca 2015 r., 26 czerwca 2015 r., 6 kwietnia 2016 r., 15 listopada 2016 r.

⁷ W zakresach czynności mieli wpisane prowadzenie postępowań. Według stanu na dzień rozpoczęcia kontroli NIK pracowników regulatorów było siedmiu.

⁸ Od stycznia 2014 r. do 1 czerwca 2016 r. upoważniony był jeden pracownik i Dyrektor Oddziału, a od 2 czerwca 2016 r. dwóch pracowników i Dyrektor Oddziału.

⁹ Z wyłączeniem taryf zatwierdzonych zgodnie z § 13 rozporządzeń taryfowych (tzw. metoda uproszczona).

4. Spośród 29 wydanych decyzji 23 decyzje były decyzjami zatwierdzającymi taryfę dla ciepła ze stawką niższą od wnioskowanej, 6 decyzji zatwierdzało taryfę ze stawką wnioskowaną lub wyższą.

(akta kontroli str. 64-65)

5. Przyczyną zatwierdzenia niższych wartości taryf niż wnioskowane była weryfikacja planowanych przez przedsiębiorcę kosztów dokonana w trakcie prowadzonego w Oddziale postępowania o zatwierdzenie taryfy.

W trakcie postępowania taryfowego pracownik prowadzący sprawę weryfikował m.in.: przedstawione przez przedsiębiorstwo energetyczne uzasadnione planowane koszty stałe i zmienne, wykazane straty ciepła w roku poprzednim i przewidziane w pierwszym roku stosowania taryfy, wykazany spadek zamówionej mocy cieplnej i planowanej sprzedaży ciepła, zgodność stosowanych cen i stawek opłat z obowiązującą taryfą dla ciepła sprawdzając przedłożone przykładowe faktury wystawione dla odbiorców ciepła. Prowadzący postępowanie wzywał przedsiębiorstwo energetyczne do uzupełnienia dokumentacji i złożenia szczegółowych wyjaśnień w zakresie planowanych kosztów prowadzonej działalności stanowiących podstawę ustalenia taryfy.

Po dokonaniu oceny planowanych jednostkowych kosztów w poszczególnych pozycjach kosztów stałych i zmiennych, w porównaniu z jednostkowymi kosztami poniesionymi w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy i po wykonaniu symulacji skutków wprowadzenia taryfy dla poszczególnych grup taryfowych, co było zgodne z § 12 ust. 2 rozporządzeń taryfowych, wskazywano uzyskane efekty regulacyjne.

(akta kontroli str. 64-66, 77-84)

6. W okresie objętym kontrolą w Oddziale nie wydano żadnej decyzji odmawiającej zatwierdzenia taryfy.

(akta kontroli str. 58-63)

7. W latach 2014-2018 nie wystąpiły przypadki składania przez przedsiębiorstwa energetyczne odwołań od decyzji Prezesa URE w sprawie zatwierdzenia wzrostu taryf dla energii cieplnej.

(akta kontroli str. 66, 75)

8. Szczegółowym badaniem objęto 10 postępowań zakończonych wydaniem w latach 2014-2018 decyzji zatwierdzających taryfy dla energii cieplnej. Wzrost analizowanych taryf był spowodowany m.in. spadkiem mocy zamówionej przez odbiorców, wzrostem kosztów stałych (głównie materiały i energia, remonty oraz wynagrodzenia) i wzrostem kosztów zmiennych (np. paliwa).

Weryfikując wniosek przedsiębiorstwa energetycznego analizowano załączoną do niego dokumentację, w tym przede wszystkim charakterystykę techniczno-ekonomiczną przedsiębiorstwa, sprawozdania finansowe za poprzedni rok kalendarzowy, plany inwestycyjne za rok poprzedni wraz z ich wykonaniem i plany inwestycyjne na rok następny, plany rzeczowo-finansowe, kalkulacje kosztów jednostkowych dla poszczególnych grup odbiorców, porównanie kosztów planowanych w pierwszym roku stosowania taryfy z poniesionymi w roku poprzednim oraz umowy, faktury i inne dokumenty potwierdzające wysokość planowanych kosztów.

Sporządzając opinię w sprawie złożonego wniosku sprawdzano również: zgodność stosowanych cen i stawek opłat z obowiązującą taryfą dla ciepła, realizację obowiązków wynikających z § 16, 17, 20-22 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania

systemów ciepłowniczych¹⁰, tj. czy przedsiębiorstwo posiadało: program pracy sieci ciepłowniczej, instrukcje sieci ciepłowniczej i analizę pracy tej sieci; wywiązywanie się z obowiązków dotrzymywania standardów jakościowych obsługi odbiorców, o których mowa w ww. rozporządzeniu; prowadzenie przez przedsiębiorstwo energetyczne ewidencji księgowej i publikowanie sprawozdań finansowych w sposób przewidziany w art. 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne¹¹.

(akta kontroli str. 66, 77-84)

9. Wszystkie objęte analizą zatwierdzone taryfy dla ciepła zawierały ceny i stawki opłat wskazane w § 7 rozporządzeń taryfowych. Pięć taryf było taryfami dystrybutorów ciepła (§ 7 ust. 3), cztery taryfami przedsiębiorstw ciepłowniczych (§ 7 ust. 2), jedna taryfą wytwórcy ciepła (§ 7 ust. 1). Taryfy przedsiębiorstw ciepłowniczych zawierały również stawki opłat właściwe dla wytwarzania ciepła w lokalnym źródle ciepła lub źródle ciepła, w którym zainstalowana moc cieplna nie przekracza 5 MW (§ 7 ust. 7 rozporządzeń taryfowych).

(akta kontroli str. 100-104, 117-123, 136-140, 151-153, 166-170, 183-189, 200-206, 2230227, 238-242, 255-261)

10. W 10 analizowanych postępowaniach o zatwierdzenie taryf dla ciepła, dla pierwszego roku stosowania taryfy, podstawą zweryfikowania planowanych uzasadnionych rocznych kosztów były, zgodnie z § 12 ust. 3 rozporządzeń taryfowych, przedłożone przez przedsiębiorstwa energetyczne dokumenty źródłowe obrazujące wielkość zamówionej mocy cieplnej, planowaną wielkość rocznej sprzedaży ciepła i planowaną roczną ilość nośnika ciepła dostarczanego do sieci ciepłowniczych. W zależności od charakterystyk technicznych poszczególnych przedsiębiorstw, jako załączniki do wniosków lub ich uzupełnienia, przedsiębiorstwa składały m.in. umowy z odbiorcami, wykazy odbiorców (według grup taryfowych) z danymi dotyczącymi wielkości zamówionej mocy, informacje o planach przyłączenia nowych odbiorców, planowanej wielkości sprzedaży ciepła i strat ciepła oraz szczegółowe informacje w zakresie kosztów przyjętych przez przedsiębiorstwo jako uzasadnione.

Przesłane przez przedsiębiorstwa taryfy zostały ustalone na podstawie planowanych na pierwszy rok jej stosowania uzasadnionych rocznych kosztów wykonywania działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, uzasadnionych rocznych kosztów modernizacji i rozwoju oraz realizacji inwestycji z zakresu ochrony środowiska oraz uzasadnionego zwrotu z kapitału zaangażowanego w działalność gospodarczą. Dwa przedsiębiorstwa energetyczne uwzględniły w kalkulacji cen i stawek opłat zawartych w przedłożonej taryfie dla ciepła zwrot z kapitału zaangażowanego w działalność ciepłowniczą, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 Prawa energetycznego.

(akta kontroli str. 77-84)

11. Weryfikując i analizując dokumentację załączoną do wniosku sprawdzano, czy taryfa pokrywa uzasadnione planowane koszty działalności gospodarczej danego przedsiębiorstwa i czy została zapewniona ochrona interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat. Weryfikowano m.in. plany inwestycyjne, plany rzeczowo-finansowe, kalkulacje kosztów jednostkowych dla poszczególnych grup odbiorców oraz umowy, faktury i inne dokumenty potwierdzające wysokość planowanych kosztów. W ramach postępowania taryfowego Oddział sprawdzał także uzasadnienie wysokości zwrotu z kapitału zaangażowanego w działalność ciepłowniczą, jedno przedsiębiorstwo dobrowolnie

¹⁰ Dz. U Nr 16, poz. 92.

¹¹ Dz. U. z 2018 r., poz. 755 ze zm.) – dalej „Prawo energetyczne”.

zmniejszyło wartość parametru „u” tj. wskaźnika zapewniającego ochronę interesów odbiorców i ograniczający nadmierny wzrost cen i stawek opłat¹².

(akta kontroli str. 77-84)

12. W badanej próbie przedsiębiorstwa energetyczne nie stosowały uproszczonego sposobu kalkulacji cen i stawek opłat, o którym mowa w § 13 rozporządzeń taryfowych.

(akta kontroli str. 66-70)

13. Decyzje wydane w wyniku kontrolowanych postępowań w sprawie zatwierdzenia taryf dla ciepła zawierały wszystkie elementy wskazane w art. 107 k.p.a. Wszystkie decyzje zostały podpisane przez osoby posiadające upoważnienie Prezesa URE.

(akta kontroli str. 98-99, 115-116, 134-135, 149-150, 164-165, 181-182, 198-199, 221-222, 236-237, 253-254)

14. Na 10 objętych analizą postępowań taryfowych, pięć zakończono w terminach nie przekraczających dwóch miesięcy, co było zgodne z art. 35 § 3 k.p.a. W trakcie prowadzenia pięciu pozostałych postępowań Oddział korzystał z art. 36 § 1 k.p.a. i informował przedsiębiorstwo o niezakończeniu postępowania w terminie wyznaczając nowy termin zakończenia postępowania.

Do zakresu działania Prezesa URE należy zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryf paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 44, 45, 46 Prawa energetycznego, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach. Jak wskazała Dyrektor Oddziału *wobec rzetelności wykonania tej kompetencji oraz obszerności materiału dowodowego składanego przez przedsiębiorstwa energetyczne wraz z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy, uznawane jest, że sprawy tego rodzaju kwalifikowane są do spraw szczególnie skomplikowanych, których załatwienie powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania administracyjnego (art. 35 § 3 k.p.a.).*

Analizując i weryfikując przedłożony przez przedsiębiorstwa energetyczne materiał Oddział kilkakrotnie wzywał do uzupełnienia wniosku poprzez nadesłanie wskazanych dokumentów i wyjaśnień, a także przedłużał na wniosek przedsiębiorstwa terminy na uzupełnienie. Wymaganie uzupełnienia wniosków były obszerne (wezwania obejmowały niejednokrotnie ponad 20 pozycji). Zwracano się m.in. o uzasadnienie i udokumentowanie przyjętych na pierwszy rok stosowania taryfy poszczególnych pozycji kosztów, uzasadnienie/skorygowanie kosztów wynagrodzeń w porównaniu do kosztów wynagrodzeń przedkładanych w odpowiedzi na poprzednie wezwanie, przedstawienie sprawozdania finansowego za rok poprzedni, ponowne przeanalizowanie przyjętych na pierwszy rok stosowania taryfy wysokości kosztów, w tym w szczególności planowanych wysokości kosztów stałych.

(akta kontroli str. 77-84, 266-268)

15. W latach 2014-2018 (do 10 października 2018 r.) do Oddziału wpłynęły cztery pisma odbiorców z województwa małopolskiego dotyczące energii cieplnej. Nie były one skargami w rozumieniu art. 227 k.p.a. Czas ich wyjaśnienia i udzielenia odpowiedzi wyniósł od 7 do 56 dni.

W odpowiedziach skierowanych do odbiorców wskazano że: w zakresie dochodzenia roszczeń dotyczących wykonania przez przedsiębiorstwo

¹² Wartość parametru „u” zmniejszono z 0,654 do 0,355. Zastosowano parametry ze wzoru w pkt 4.b Informacji nr 9/2013 Prezesa URE w sprawie sposobu ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu kapitału (kosztu kapitału) na lata 2013-2015.

energetyczne umowy sprzedaży ciepła i rozliczeń z niej wynikających oraz w zakresie sporu dotyczącego własności instalacji ciepłowniczej i sieci ciepłowniczej przysługuje jedynie ścieżka cywilnoprawna; rozbieżności pomiędzy odbiorcami ciepła a przedsiębiorstwem ciepłowniczym na tle należytego wykonania umowy oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło podlegają rozstrzygnięciu przez sąd powszechny; zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 7 października 2004 r.¹³ Prezes URE nie może orzekać w sprawach dotyczących umów już zawartych pomiędzy odbiorcą ciepła a przedsiębiorstwem energetycznym; dokonana przez Oddział analiza cen stosowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, wykonana w oparciu o przedłożone przez odbiorcę faktury, nie wykazała występowania nieprawidłowości w obszarze stosowania przez przedsiębiorstwo cen i stawek opłat zawartych w taryfach zatwierdzonych przez Prezesa URE.

Odpowiedzi na pisma były podpisane przez Dyrektora Oddziału działającego z upoważnienia Prezesa URE.

(akta kontroli str. 71, 263-265)

16. W latach 2014-2018 w Oddziale nie przeprowadzono kontroli zewnętrznych, wewnętrznych jak i audytów w zakresie rozpatrywania wniosków i wydawania decyzji w sprawie taryf dla ciepła.

(akta kontroli str. 72-73)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

W przypadku dwóch postępowań o zatwierdzenie taryfy dla ciepła wezwanie do uzupełnienia złożonych wniosków Oddział wysłał dopiero po upływie ponad 50 dni:

- wniosek złożony przez Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. w Oświęcimiu wpłynął do Oddziału 3 września 2014 r. a wezwanie do jego uzupełnienia wysłano dopiero 24 października 2014 r., tj. po upływie 51 dni;
- wniosek złożony przez Miejski Zakład Energetyki Ciepłej sp. z o.o. w Kętach wpłynął do Oddziału 26 czerwca 2017 r., a wezwanie do jego uzupełnienia wysłano dopiero 22 sierpnia 2017 r., tj. po upływie 57 dni.

Termin zakończenia wskazanych postępowań był zmieniany odpowiednio dwukrotnie i czterokrotnie, o czym zgodnie z art. 36 §1 kpa Oddział zawiadamiał wnioskodawców. Decyzję zatwierdzającą taryfę dla ciepła dla PEC w Oświęcimiu wydano 27 lutego 2017 r., a decyzję dla MPEC w Kętach 27 marca 2018 r.

(akta kontroli str. 79-81)

Jak wyjaśniła Dyrektor Oddziału wystosowanie wezwania do uzupełnienia złożonych wniosków w ww. postępowaniach po upływie ponad 50 dni było spowodowane koniecznością przeprowadzenia szczegółowej analizy i weryfikacji materiału dowodowego oraz realizacją przypisanych bieżących zadań. *Pracownik prowadzący postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła musi dokładnie przeanalizować wszystkie przedłożone w sprawie dokumenty, w tym dokonać analizy i weryfikacji planowanych kosztów, przyjmowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach. Pracownicy zajmujący stanowiska ds. regulacji działalności przedsiębiorstw energetycznych prowadzą nie tylko postępowania w sprawie zatwierdzania taryf dla ciepła, energii elektrycznej i paliw gazowych, ale również inne typy spraw załatwianych w Oddziale Terenowym – stosowanie do zadań przypisanych Oddziałom w Regulaminie Urzędu Regulacji Energetyki [...]. Jednocześnie przypisanie różnych rodzajów spraw tym pracownikom wynika*

¹³ Sygn. akt III SK 56/04.

z bezwydziałowej struktury organizacyjnej Oddziału (...). W okresie objętym kontrolą doszło do szeregu zmian prawnych, które skutkowały dodatkowym obciążeniem pracowników (m.in. w 2017 r. dostosowanie zapisów koncesji na obrót paliwami ciekłymi w zakresie kodów CN; do OT Kraków wpłynęło dodatkowo około 910 wniosków). Dyrektor Oddziału wskazała również, że referentem spraw w obydwu przypadkach był pracownik, z którym rozwiązano umowę o pracę.

(akta kontroli str. 266-268)

Opóźnienia w wysłaniu pierwszych wezwań do uzupełniania wniosków stwierdzono tylko w dwóch spośród 10 badanych postępowań. Miały one charakter incydentalny, i nie wpłynęły na ocenę działalności Oddziału w kontrolowanym zakresie.

IV. Uwagi i wnioski

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, nie formułuje uwag i przedstawia następujący wniosek:

Wniosek Terminowe prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawie zatwierdzenia taryf dla ciepła.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa NIK. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosku

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, 28 listopada 2018 r.

Wiceprezes
Najwyższa Izba Kontroli
Ewa Polkowska